

Nr 20.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändring i värnpliktslagen m. m.

Genom en den 5 februari 1954 dagtecknad proposition, nr 92, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av andra lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden, föreslagit riksdagen att

dels antaga vid propositionen fogat förslag till lag om ändring i värnpliktslagen den 30 december 1941 (nr 967);

dels ock besluta att enligt de närmare bestämmelser Kungl. Maj:t utfärdar värnpliktiga skall vara skyldiga påbörja värnpliktstjänstgöringen det år de fyller nitton år.

I fråga om lydelsen av förslaget till lag om ändring i värnpliktslagen får utskottet hänvisa till propositionen s. 2—3.

Jämväl beträffande de skäl, som ligger till grund för de i propositionen framlagda förslagen, får utskottet, i den mån redogörelse därför ej lämnas i det följande, hänvisa till propositionen.

Propositionens huvudsakliga innehåll.

Med anledning av en väntad successiv ökning av värnpliktskontingentens storlek under det närmaste årtiondet föreslås bestämmelser som möjliggör en utjämning åldersklasserna emellan. I detta syfte föreslås ändringar i värnpliktslagen innebärande att tiden för inträdet i värnpliktsåldern och inskrivningsskyldighetens fullgörande framflyttas ett år, d. v. s. till det år under vilket vederbörande fyller 18 år. Under ettvarvt av de närmaste tio åren avses ett antal värnpliktiga skola inrycka till värnplikts-tjänstgöringen året efter inskrivningen, d. v. s. det år varunder de fyller 19 år.

Inledning.

Enligt 1941 års värnpliktslag i dess ursprungliga lydelse skulle de värnpliktiga inskrivas det år de fyllde 20 år. Inskrivningen ägde rum på våren. Huvuddelen av de värnpliktiga påbörjade tjänstgöringen nästföljande år; de värnpliktiga vid flygvapnet och en stor del av flottans värnpliktiga började emellertid sin tjänstgöring redan inskrivningsåret, d. v. s. vid 20 års ålder.

Sedermera uttalade sig såväl *överbefälhavaren* som *1945 års försvarskommitté* för att värnplikstjänstgöringen i allmänhet skulle påbörjas redan vid 20 års ålder. Härvid betonades att en dylik anordning skulle motverka minskningen i den totala tillgången på värnpliktiga samt medföra sociala fördelar för samhället och den enskilde. Både *överbefälhavaren* och *försvarskommittén* räknade med att övergången till det nya systemet skulle ske successivt under 1950-talet. *1948 års värnpliktskommitté* förutsatte att övergången skulle ske under en tioårsperiod åren 1950—1960.

På förslag av Kungl. Maj:t (prop. nr 194) beslöt *1949 års riksdag* (skr. nr 371) att särskilda inskrivningsförrättningar skulle anordnas år 1949 med dem som enligt värnpliktslagen skolat inskrivas år 1950 (d. v. s. med dem som år 1949 fyllde 19 år) samt att övergång till värnplikstjänstgöring redan vid 20 års ålder för huvuddelen av de värnpliktiga skulle ske successivt i den takt Kungl. Maj:t bestämde.

Följande år skedde den definitiva övergången till inskrivning av 19-åringar under hösten. I samband härmed infördes uttrycklig bestämmelse att svensk man skulle vara värnpliktig från och med det kalenderår under vilket han fyllde 19 år (SFS 1950: 225).

Arméchefens förslag m. m.

I »*Militärorganisatoriskt underlag för budgetåret 1954/55*» har *chefen för armén* anfört följande:

Genom beslut av 1950 års riksdag sänktes tidpunkten för inträdet i värnpliktsåldern från tjugonde till nittonde levnadsåret. Första tjänstgöring påbörjas i regel året efter inskrivningen. Övergång från första tjänstgöring vid tjuogoett till tjuugo års ålder sker för närvarande successivt. Såvitt nu kan bedömas, torde denna övergång vara genomförd vid påbörjandet av utbildningsåret 1956/57, d. v. s. något tidigare än vad 1948 års värnpliktskommitté beräknat. Om de värnpliktiga även under 1960-talet inkallas till första tjänstgöring det år de fyller tjuugo år, kommer utbildningskontingenten att öka avsevärt. Vissa år kommer den att bli i det närmaste dubbelt så stor som f. n. Det är icke möjligt att avvåga arméns fredsorganisation så, att denna år från år är dimensionerad för väsentligt ökat eller minskat antal tjänstgöringsskyldiga värnpliktiga. Främst i fråga om omfattningen av utbildningsbefäl men även i fråga om kasernutrymme måste en jämn fördelning eftersträvas. Den utbyggnad av fredsorganisationen, som erfordras med anledning av 1960-talets stora åldersklasser, måste därför påbörjas redan under 1950-talet. Det synes då lämpligt att redan i takt härmed öka de årliga utbildningskontingenterna genom att i större omfattning än nu inkalla yngre värnpliktiga. Härigenom utjämnas de stora utbildningskontingenterna under 1960-talet och undviks de avsevärda merkostnader, som eljest skulle uppkomma.

Arméchefen lämnar i anslutning till det anförda en sammanställning å det antal värnpliktiga som — förutsatt att de nuvarande kontingenterna till marinen och flygvapnet blir oförändrade — kan beräknas bli tilldelat armén vid de kommande inskrivningarna. Enligt sammanställningen kommer antalet värnpliktiga vid armén att stiga från omkring 27 000 år 1954 till över 50 000 år 1965, varefter antalet successivt nedgår under senare hälften av 1960-talet.

På grundval av denna sammanställning har arméchefen utarbetat en plan för utbildningskontingentens sammansättning av arméns värnpliktiga ur olika åldersklasser vid föreslagen successiv ökning.

Planens innehåll framgår av följande uppställning.

Utbildningsår	Inryckning av värnpliktiga i ålder av			Vpl.- kontingentens föreslagna storlek
	19 år	20 år	21 år (och äldre)	
1954/55		25 100	7 700	32 800
1955/56	5 100	26 900	800	32 800
1956/57	11 400	22 300		33 700
1957/58	17 700	16 900		34 600
1958/59	22 500	12 100		34 600
1959/60	25 300	10 200		35 500
1960/61	28 600	7 900		36 500
1961/62	31 000	5 500		36 500
1962/63	30 100	9 300		39 400
1963/64	24 400	15 000		39 400
1964/65	14 400	25 000		39 400
1965/66	3 900	35 500		39 400
1966/67		39 400		39 400

Anm. 5 000 värnpliktiga av den åldersklass som enligt planen skall rycka in år 1966 beräknas kvarstå till följande utbildningsår och kommer alltså att inrycka år 1967 vid 21 års ålder.

I anslutning till planen anför arméchefen vidare: Utjämningsen av de årliga utbildningskontingenterna åstadkommes under 1950-talet och början av 1960-talet genom en successiv övergång till första tjänstgöring vid 19 års ålder. Under 1960-talets senare del kan inryckningstiden åter senareläggas. Den årliga ökningen i förhållande till nuvarande utbildningskontingent begränsas under 1960-talet till endast ca 6 600 värnpliktiga, d. v. s. omkring en tredjedel av den ökning, som eljest skulle inträffa under åren 1965—1967. Detta medför att det ökade behovet av utbildningsbefäl, kasernutrymmen m. m. kan begränsas i motsvarande omfattning.

Sedermera har *chefen för centrala värnpliktsbyrån* i underdånig skrivelse den 21 november 1953 anført bl. a. följande: I arméchefens framställning föreslås att två inskrivningsförrättningar skulle äga rum budgetåret 1954/55, varvid åldersklass 1955 skulle inskrivas i vanlig ordning hösten

1954 och åldersklass 1956 under januari—mars 1955. Under våren 1953 har emellertid ett förslag till ny inskrivningsinstruktion utarbetats, vilket försöksvis tillämpas under nu pågående inskrivningsförrättningar. I detta förslag har övergång skett till kortsystem med särskilt längdkort för varje man. Härigenom har de tekniska förutsättningarna skapats för att anordna *en gemensam inskrivningsförrättning för åldersklasserna 1955 och 1956* försöksvis under ungefärliga tiden oktober 1954—januari 1955 med ett uppehåll på omkring tre veckor under jul- och nyårshelgen. Fördelarna med en sådan gemensam inskrivningsförrättning är påtagliga.

Chefen för centrala värnpliktsbyrån hemställde, att Kungl. Maj:t måtte föranstalta om de ändringar av värnpliktslagen som betingades av arméchefens förslag. Vad angår erforderliga ändringar i inskrivningsförordningen komme chefen för värnpliktsbyrån att framdeles ingiva förslag härom.

I anslutning till arméchefens och chefens för centrala värnpliktsbyrån förslag har inom försvarsdepartementet upprättats en den 22 december 1953 dagtecknad *promemoria*, vari redogörelse lämnats för gällande bestämmelser i ämnet och deras tillkomst samt för de båda förslagen. Härutinnan torde få hänvisas till vad i det föregående anförts. I promemorian uttalas vidare:

Ändringar bleve sannolikt nödvändiga även i inskrivningsförordningen och vissa andra i administrativ ordning utfärdade författningar, men dessa ändringar kunde ske utan riksdagens medverkan. Det syntes erforderligt att, innan proposition i lagfrågan förelades 1954 års riksdag, yttranden från vederbörande myndigheter inhämtades beträffande: 1) de medicinska synpunkterna i frågan; 2) frågan i vad mån en tidigareläggning av tjänstgöringen kunde menligt påverka arbetsmarknaden; samt 3) frågan om de värnpliktigas civila yrkesutbildning och den inverkan på denna utbildning som en tidigareläggning av tjänstgöringen kunde innebära.

Remissyttranden.

Över den förut nämnda promemorian har, efter remiss, yttranden avgivits av överbefälhavaren efter hörande av försvarsgrenscheferna, försvarets civilförvaltning, försvarets sjukvårdsstyrelse efter hörande av medicinalstyrelsen, arbetsmarknadsstyrelsen, skolöverstyrelsen, överstyrelsen för yrkesutbildning, Svenska arbetsgivareföreningen, Landsorganisationen i Sverige, Tjänstemännens centralorganisation, Sveriges lantbruksförbund, Riksförbundet Landsbygdens folk och styrelsen för Sveriges förenade studentkårer.

I samtliga yttranden har arméchefens förslag — med den därtill av chefen för centrala värnpliktsbyrån förordade kompletteringen — i princip lämnats utan erinran. Flertalet remissinstanser har dock såsom förutsättning för

sin anslutning till förslaget uppställt att vissa särskilda synpunkter beaktas vid dess genomförande.

Överbefälhavaren framhåller att beträffande viss teknisk personal — huvudsakligen vid marinen och flygvapnet — anstånd kan erfordras för att de värnpliktiga före inryckningen till första tjänstgöring skall hinna skaffa sig erforderlig verkstadsutbildning och praktik.

Försvarets sjukvårdsstyrelse har inhämtat yttranden från medlemmarna av styrelsens vetenskapliga råd professorn i praktisk medicin vid Lunds universitet H. Malmros, professorn i rättspsykiatri vid karolinska institutet Gösta Rylander och professorn i ortopedi vid samma institut Sten Friberg.

Professorn *Malmros* framhåller att icke alla ynglingar vid 18 års ålder har nått den kroppsliga och psykiska mognad, som är önskvärd vid fullgörandet av militärtjänst. I flertalet fall torde emellertid mognadsgraden vara sådan, att den föreslagna tidiga värnpliktstjänstgöringen knappast kunde medföra någon större risk. En ofrånkomlig förutsättning för denna framflyttning av värnplikten vore emellertid en noggrann undersökning och sakkunnig bedömning av såväl den kroppsliga som den psykiska utvecklingsgraden vid inskrivningen. Endast de värnpliktiga, som vore väl utvecklade, borde inkallas till tidig värnpliktstjänstgöring.

Professorn *Rylander* förklarar att ur militärpsykiatrisk synpunkt i princip intet finnes att invända mot förslaget. Den manliga ungdomen av i dag hade genom ändrade sociala förhållanden utan tvivel i regel fått sin psykiska utveckling och mognad påskyndad jämfört med tidigare. En del ynglingar mognade dock senare än andra i psykiskt hänseende. Det syntes därför vara av betydelse att vid inskrivningen av 18-åringar sådana värnpliktiga fränskildes som förefallit psykiskt sett mindre utvecklade, blyga och osäkra med psykoinfantila drag. Möjligheterna härtill hade väsentligt förbättrats genom de psykologiska urvalsprövningarna i samband med inskrivningsförrättningarna.

Professorn *Friberg* finner att ur de synpunkter han har att företräda skäl till erinran mot förslaget ej synes föreligga samt framhåller att tillväxten är väsentligen avslutad i 18-årsåldern och att ynglingarna då passerat den ålder då tungt kroppsarbete och starkare sportprestationer har någon ogynnsam inverkan på ben- och ledsystem.

Medicinalstyrelsen, vars yttrande inhämtats av sjukvårdsstyrelsen, har ur medicinsk synpunkt intet att erinra mot att värnpliktstjänstgöringen påbörjas del år den värnpliktige fyller 19 år, under förutsättning att de värnpliktigas utvecklingsstadium i samband med uttagningen ägnas skarpt uppmärksamhet.

Försvarets sjukvårdsstyrelse anför bl. a. :

Några ogynnsamma erfarenheter av det genomförda tidigareläggandet av den första tjänstgöringen från 21 till 20 års ålder föreligger veterligen icke.

Mångåriga iakttagelser beträffande studenter och likställda, vilka blivit inskrivna såsom underåriga, ävensom beträffande fast anställt manskap, som påbörjat sin anställning vid krigsmakten vid den i detta sammanhang aktuella åldern eller mången gång ännu tidigare, talar i samma riktning.

Mot det nu föreliggande förslaget om en ytterligare sänkning av värnpliktsåldern med ett år har sjukvårdsstyrelsen ur militärmedicinsk synpunkt i princip intet att erinra. Styrelsen anför emellertid, att den med skärpa vill understryka betydelsen av att de värnpliktigas förutsättningar, de fysiska såväl som de psykiska, göres till föremål för omsorgsfull prövning ävensom att avsedd tjänstgöring inom skäligen gränser anpassas i relation härtill. Styrelsen framhåller vikten av att inkallelse till första tjänstgöring icke sker tidigare än vad som i det enskilda fallet lämpligen bedömes kunna ske samt att sådan inkallelse vid minsta tvekan beträffande den inskrivningsskyldiges förmåga att i medicinskt avseende motsvara militärtjänstens krav tills vidare framskjutes för att upptagas till omprövning under ett nästföljande år.

Vad härefter angår *arbetsmarknadssynpunkterna* förklarar arbetsmarknadsstyrelsen att den föreslagna tidigareläggningen av värnpliktstjänstgöringen icke torde komma att inverka menligt på arbetsmarknaden. Landsorganisationen, Tjänstemännens centralorganisation och Sveriges lantbruksförbund gör motsvarande uttalanden.

Frågan om *den civila yrkesutbildningen* och den inverkan på densamma som en tidigareläggning av värnpliktstjänstgöringen kan innebära har upptagits till behandling i ett flertal yttranden. Det framhålls att utbildningen vid läroverk och yrkesskolor och annan motsvarande utbildning i ett betydande antal fall ej avslutats i 19-årsåldern. Därest förslaget genomfördes borde anstånd med värnpliktstjänstgöringen för avslutande av sådan utbildning beviljas 19-åringarna liksom hittills tillämpats beträffande 20-åringarna. Att så sker uppstalles av några remissinstanser som uttrycklig förutsättning för deras anslutning till förslaget.

Departementschefen.

Föredragande departementschefen, statsrådet Törsten Nilsson, anför bl. a. följande.

Innan jag går in på ett slutligt ställningstagande till förslaget torde jag få erinra om vad jag i samband med framläggandet av årets statsverksproposition (fjärde huvudtiteln, sid. 10 och 11) yttrade i frågan. Jag anförde därvid följande. En betydande ökning av antalet män i värnpliktsåldern komme att inträda under de närmaste tio åren. Därest samtliga dessa män skulle militärutbildas enligt nu gällande grunder, måste krigsmaktens organisation i fråga om förläggningslokaler, utbildningspersonal m. m. förstärkas. Ur kostnadssynpunkt måste betänkligheter resas häremot. Det torde därför bli nödvändigt att vidta särskilda åtgärder för att hindra att

utbildningskontingenten ökade i takt med den stigande tillgången på män i värnpliktsåldern. Förslag hade av arméchefen framlagts om att ändra tidpunkten för inskrivning såsom värnpliktig respektive påbörjande av första tjänstgöring, varigenom det beräknades bli möjligt att utjämna de under de kommande åren stora värnpliktskontingenterna och helt utnyttja den nuvarande tillgången på förläggningsutrymmen för att militärutbilda en del av männen. Jag framhöll vidare, att jag senare torde få anmäla frågan om härav föranledda författningsändringar. Jag räknade emellertid i förevarande sammanhang med att förslaget genomfördes. Vidare borde enligt min mening föreskrifterna för läkarbesiktning av värnpliktiga skärpas så att en del av de värnpliktiga, som enligt nuvarande bestämmelser skulle hänföras till de lägsta besiktningsgrupperna, komme att förklaras såsom odugliga till krigstjänst. Det vore möjligt att ytterligare åtgärder erfordrades för att hindra att ökningen av antalet män i värnpliktsåldern medförde större kostnadsstegringar under försvarsanslagen. Detta spörsmål krävde ytterligare överväganden. Det syntes mig lämpligt att prövningen härav finge ingå som ett led i överbefälhavarens utredning i avvägningsfrågan vid bestämmandet, inom en förutsatt finansiell ram, av försvarsgrenarnas storlek och kostnader i förhållande till varandra.

Av vad jag sålunda yttrade torde framgå att jag i detta sammanhang icke avser att taga ståndpunkt till frågan om värnpliktsorganisationens framtida storlek. Det problem som förslaget avser att lösa och som uppstått till följd av den väntade ökningen av årsklassernas storlek är att i möjligaste mån söka åstadkomma en utjämning årsklasserna emellan. Huruvida de sålunda utjämnade kontingenterna helt eller endast delvis skall tagas i anspråk kommer att bli beroende på ett bedömande i framtiden.

I princip innebär arméchefens förslag till lösning av nyss angivna problem att under en tidsperiod den ordinarie årsklassen (20-åringar) årligen kompletteras med en del av närmast yngre årsklass (19-åringar). Mot denna lösning synes ur militärorganisatorisk synpunkt intet vara att erinra. Därest förslaget i princip skulle gillas, torde det få ankomma på Kungl. Maj:tt att bestämma under hur lång tidsperiod och i vilken omfattning årligen värnpliktiga ur den yngre årsklassen skall tagas i anspråk.

Ur arbetsmarknadssynpunkt torde hinder ej möta mot bifall till förslaget.

Beträffande den inverkan på den civila yrkesutbildningen som ett tidigare läggande av värnpliktstjänstgöringen medför förutsätter jag att all rimlig hänsyn skall tagas till dem som ej hunnit avsluta utbildning vid läroverk och yrkesskolor eller annan motsvarande utbildning och att anstånd med värnpliktstjänstgöringen i regel skall kunna beviljas i dylika fall.

Den avgörande vikten vid ett bedömande av förslaget bör enligt min åsikt tillmätas den medicinska sakkunskapens ståndpunkt i frågan. Då denna sakkunskap enhälligt funnit hinder ur medicinsk synpunkt ej möta

mot förslaget och med hänsyn till vad nyss anförts rörande förslaget ur andra synpunkter är jag beredd tillstyrka bifall till detsamma.

Jag förutsätter härvid att försvarets sjukvårdsstyrelse erhåller uppdrag att utfärda de medicinska föreskrifter och vidtagna de övriga åtgärder som betingas av vad styrelsen anför i sitt yttrande och som faller inom styrelsens ämbetsområde.

Även andra föreskrifter och åtgärder torde erfordras i anledning av vad sjukvårdsstyrelsen yttrat. Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att gå i författning härom.

Enligt 27 § 1 mom. F. skall första tjänstgöring och tjänstgöring i en följd taga sin början före utgången av andra året efter inskrivningsåret. Ehuru det hittills icke övervägts att låta tjänstgöringen börja senare än i lagrummet stadgas synes det dock — såsom försvarets civilförvaltning framhållit — icke uteslutet att omständigheterna kan komma att nödvändiggöra en dylik anordning. Det synes därför lämpligt att i detta sammanhang lagrummet ändras därhän att tjänstgöringen i fråga skall börja före utgången av tredje året efter inskrivningsåret.

På Kungl. Maj:t torde få ankomma att vidtaga de ändringar i inskrivningsförordningen och andra i administrativ ordning utfärdade författningar som må bli erforderliga.

Utskottet.

Enligt beslut vid 1950 års riksdag är svensk man värnpliktig fr. o. m. det kalenderår, under vilket han fyller 19 år. Samma år är han skyldig låta inskriva sig som värnpliktig. Huvuddelen av de värnpliktiga påbörjar sin värnpliktstjänstgöring följande år, d. v. s. det år de fyller 20 år.

Befolkningsstatistiken utvisar att en markant ökning av den årliga värnpliktskontingentens storlek är att vänta under det kommande årtiondet med kulmen i mitten av 1960-talet. Enligt beräkningar av chefen för armén kommer det antal värnpliktiga, som vid inskrivningarna kan väntas bli tilldelat armén, att stiga från omkring 27 000 år 1954 till omkring 50 000 år 1965, varefter antalet väntas successivt nedgå.

I syfte att åstadkomma en utjämning mellan åldersklasserna föreslås i förevarande proposition, att under ettvar av åren 1955—1965 ett antal värnpliktiga som under året fyller 19 år skall inkallas till sin första tjänstgöring tillsammans med sådana värnpliktiga som fyller 20 år.

Utskottet finner det ur ekonomiska och organisatoriska synpunkter nödvändigt, att de belastningar som ökningen av värnpliktskontingenterna kommer att innebära för arméns fredsorganisation motverkas genom en utjämning mellan åldersklasserna av den art som i propositionen föreslås. För de värnpliktiga medför den föreslagna tidigare värnpliktstjänstgöringen vissa fördelar i det att tjänstgöringen i större utsträckning blir fullgjord innan de mera definitivt inpassats i arbetslivet.

Tidigareläggningen av tjänstgöringen kan emellertid för den enskilde medföra psykiska påfrestningar av icke önskvärd art. Även med hänsyn till den fysiska utvecklingsgraden hos 19-åringar kan militär tjänstgöring vid sådan ålder innebära vissa risker.

I likhet med de remissinstanser som företrätt den medicinska sakkunskapen anser utskottet dock, att förslaget i princip kan godtagas. Utskottet vill emellertid understryka vad försvarets sjukvårdsstyrelse i sitt remissyttrande anfört därom att en oavvislig förutsättning för förslagets genomförande är, att en ingående och i möjligaste mån betryggande prövning göres av den enskildes personliga kvalifikationer i hälsohänseende samt att han placeras i sådan tjänstgöring som med hänsyn härtill är lämplig och så anpassad att befarade risker så vitt möjligt elimineras. Utskottet förutsätter, att genom särskilda föreskrifter påkallas skärpt uppmärksamhet från inskrivningsmyndighetens sida rörande den enskildes lämplighet fysiskt och psykiskt för tjänstgöring vid 19 års ålder och att vid tvekan rörande lämpligheten tjänstgöring vid denna ålder icke kommer i fråga. Utskottet vill därjämte framhålla, att skärpt uppmärksamhet kan behöva ägnas den värnpliktige även under tjänstgöringens fortgång.

Såsom departementschefen anfört bör vidare all möjlig hänsyn tagas till dem som ej hunnit avsluta sin utbildning vid läroverk och yrkesskolor eller annan motsvarande utbildning. Utskottet förutsätter, att anstånd med värnpliktstjänstgöringen i regel skall kunna beviljas i dylika fall.

De ändringar i värnpliktslagen, som föreslås i samband med genomförandet av förslaget om värnpliktstjänstgöring vid 19 års ålder, föranleder icke någon erinran från utskottets sida.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,
att riksdagen måtte bifalla förevarande proposition.

Stockholm den 6 april 1954.

På andra lagutskottets vägnar:

DAVID NORMAN.

Vid detta ärendes behandling har närvarit

från första kammaren: herrar Norman, Sunne*, Nils Elowsson*, Axel E. Svensson, Lundgren, Huss*, Grönkvist och Nils Theodor Larsson;

från andra kammaren: herrar Jacobsson i Igelsbo, Nilsson i Göteborg, Lundberg, Carlsson i Bakeröd, Andersson i Alfredshem, Bengtsson i Varberg, Ericsson i Näs och Cassel*.

*) Ej närvarande vid utlåtandets justering.